

Arrest

nr. 77 564 van 20 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X alias X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 23 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Llojan en Macedonisch staatsburger. Uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op dezelfde motieven die uw broer, D. F. alias G. F. (O.V. X) in het kader van zijn asielaanvraag aanhaalde. Zo verklaarde u dat in 2005 uw neef A. D. werd neergeschoten waarschijnlijk door X. S. Met dit incident hadden u noch uw broer iets te maken. Sinds uw oom D. S.. bij de partij BDI ging, hadden jullie als familie wel problemen. Leden

van een andere partij PDSH, onder andere Z. H. en zijn neef B., zorgden voor moeilijkheden tijdens de verkiezingen in 2006. Uw broer F. die bij de partij hielp, raakte hierdoor betrokken in vechtpartijen. U was hier ook bij betrokken. Nog het schietincident waarbij uw neef betrokken was, noch de vechtpartijen gaven jullie aan bij de politie. Op 10 mei 2009 werd uw broer na een verkiezingsoverwinning van de BDI op straat door onbekenden neergeschoten. Hij werd door uw oom naar een ziekenhuis in Kumanovë gevoerd. Er werd besloten om geen hulp in te roepen van de politie. U vergezelde uw boer, eerst voor een korte periode in Kumanovë, later bij familie in Gjiilan, Kosovo waar jullie ook niet lang bleven. Jullie gingen naar Ulcinj, Montenegro waar jullie werk zochten en vonden. Uiteindelijk besloten jullie op 5 december 2009 naar België te gaan, waar jullie 15 januari 2010 asiel aanvroegen. U bent in het bezit van uw identiteitskaart, uitgereikt in Llojan op 4 oktober 2009.

B. Motivering

Uit uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als deze aangehaald door uw broer, D. F. In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing van uw broer werd als volgt gemotiveerd:

"Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat zowel u als uw broer D. hebben getracht de Belgische autoriteiten te misleiden door het indienen van een asielaanvraag onder een valse identiteit en nationaliteit. Meer bepaald vroegen jullie op 15 januari 2010 asiel aan onder de familienaam Gashi en beweerden jullie de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. Jullie waren Kosovo ontvlucht n.a.v. een ruzie in Pristina. Dit verklaarden jullie niet alleen tijdens jullie eerste gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 15 januari 2010, maar dat herhaalde uw broer D. eveneens op het Commissariaat-generaal op 4 augustus 2010 en uzelf in een schriftelijke verklaring gericht aan het Commissariaat-generaal op 10 september 2010 (DVZ D., vragenlijst p. 2; DVZ F., vragenlijst, p. 2; CGVS I D., p. 3, 5). Jullie beiden verklaarden over jullie identiteit en nationaliteit gelogen te hebben omdat jullie hadden gehoord dat mensen uit Macedonië weinig kans maakten bij een asielaanvraag (CGVS I F., p. 2; CGVS II D.n, p. 2). Deze uitleg overtuigt evenwel niet, gezien van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij of zij de waarheid vertelt, wat bovendien nog eens uitdrukkelijk wordt benadrukt aan het begin van ieder gehoor, zowel op DVZ als op het Commissariaat-generaal. Ook wordt u op Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk geadviseerd de voornaamste feiten of elementen aan te halen waarom u asiel aanvraagt en u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst problemen vreest of riskeert. Daarenboven werden jullie verklaringen op DVZ telkens door jullie ter akkoord ondertekend. Deze vaststellingen ondermijnen dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.

Wat betreft uw latere verklaringen, u zou uit Macedonië afkomstig zijn en dit land hebben verlaten omwille van politieke redenen, dient vooreerst te worden gesteld dat u geen enkel begin van bewijs hebt neergelegd van uw vermeende lidmaatschap van of activiteiten voor het BDI. Zo verklaarde u niet over een lidkaart te beschikken omdat enkel belangrijke leden van de partij dit hadden (CGVS I F., p. 6-7). Dit is echter niet aannemelijk, temeer omdat u verklaarde wel degelijk een zekere verantwoordelijkheid te hebben gehad, u beweerde meer bepaald verkozen te zijn in de jeugdraad voor de BDI. Hierover dient nog te worden opgemerkt dat u niet wist wat de jeugdraad precies deed in het dorpje Llojan en u evenmin wist met hoeveel stemmen u verkozen werd (CGVS II D., p. 5-6; CGVS I., p. 4, 7-8). Al deze elementen wijzen erop dat het erg twijfelachtig is of u wel degelijk lid was van of werkzaam was voor de BDI. Gezien aan uw activiteiten voor het BDI sterk kan getwijfeld worden, kan er aan de problemen die u had in Macedonië met B. en zijn vrienden omwille van uw werkzaamheden voor de BDI eveneens ernstig getwijfeld worden.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat de problemen die u heeft met B. en zijn vrienden – die u staft aan de hand van getuigenverklaringen –, het louter gemeenrechtelijk (strafrechtelijke) en inter-persoonlijke (tussen privé-personen) niveau overschrijden. Zo verklaarde u uitdrukkelijk met niemand anders problemen te kennen behalve met B. en zijn vrienden (CGVS II F., p. 10). U vermoedt ook dat u door één van hen bent neergeschoten, omdat u met niemand anders problemen kent (CGVS II F., p. 10-11; CGVS III D., p. 6, 8).

Verder heeft u niet aannemelijk gemaakt als gevolg van bovenstaande feiten geen of onvoldoende beroep te kunnen doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen bij een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming van de Macedonische autoriteiten. Zo hebt u naar aanleiding van de herhaaldelijke problemen met B. en zijn vrienden en de

schietpartij nooit klacht ingediend bij de politie. U verklaarde dat jullie jullie problemen liever zelf oplossen en wat de schietpartij betreft had de familie onderling beslist om geen klacht in dienen (CGVS II F., p. 3-5, 8, 10 ; CGVS III D., p. 5, 7). Nochtans is het de taak van de autoriteiten om u, indien nodig, bescherming te bieden. Om bescherming te bieden moeten de autoriteiten op de hoogte zijn van alle gegevens betreffende uw problemen. Indien de autoriteiten echter niet op de hoogte worden gesteld van de feiten, kunnen zij vanzelfsprekend ook niet optreden. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt bovendien dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2011 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2011 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Er dient tenslotte nog opgemerkt te worden dat uit de reeds geciteerde informatie ook blijkt dat, voor het geval dat de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie aan te klagen. Elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden geschonden zijn heeft het recht om bij de regionale of lokale politie-eenheden een klacht tegen de politie neer te leggen. De politie is verplicht om de klacht te onderzoeken en om binnen een periode van 30 dagen na de klacht de aanklager een gemotiveerd antwoord te geven over de genomen maatregelen. Daarnaast kan er een strafrechtelijke klacht bij het Openbaar Ministerie, een onafhankelijk overheidsorgaan, tegen machtsmisbruik door de politie ingediend worden. Voorts kan men terecht bij de Ombudsman. Het overgrote deel van zijn aanbevelingen worden door de Macedonische overheid uitgevoerd. Ten slotte kan men ook terecht bij een aantal NGO's die personen bijstand verlenen als ze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie. In 2004 werd met steun van de "OSCE Spillover Monitor Mission to Skopje" en het "Foundation Open Society Institute – Macedonia" (FOSIM) het 'Human Rights Support Project' (HRSP) opgestart. Het doel ervan is om gratis wettelijke bijstand te verlenen aan vermeende slachtoffers van een slecht functionerende politie en om hulp te bieden om klacht neer te leggen via de verschillende bestaande administratieve en wettelijke mechanismen. Sinds november 2006 beschikt het HRSP ook over een gratis telefoonnummer waar burgers machtsmisbruik door de politie kunnen melden.

Ik meen dan ook dat in Macedonië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en dat u als gevolg van uw problemen beroep had kunnen doen op de autoriteiten van uw land van herkomst.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteit en nationaliteit staan hier uiteindelijk niet meer ter discussie. De verklaring van de gemeentevervoorzitter mist bewijskracht aangezien deze duidelijk werd opgesteld op jullie vraag en dat hij zich, wanneer hij zich uitsprekt over de redenen voor jullie vertrek, baseert op een niet objectieve bron, meer bepaald op verklaringen van familie. Inzake de asielaanvraag van uw broer G. (D.) D.(O.V. 6.560.132) werd eveneens besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteit en nationaliteit staan hier immers niet meer ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting.

Verzoeker stelt dat hij omwille van politieke motieven en omwille van zijn Albanese origine bij een terugkeer naar Macedonië niet kan rekenen op de bescherming van de Macedonische autoriteiten. Uit een rapport van het *U.S. Department of State* blijkt dat er sprake is van corruptie, intimidatie en politieke druk bij het Macedonische gerecht. De Macedonische autoriteiten zijn aldus niet bekwaam om een afdoende bescherming te bieden aan hun Albanese burgers.

2.2.1. Verzoeker houdt voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet te vrezen of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te lopen.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde *in casu* vast dat verzoeker nooit een beroep heeft gedaan op de in Macedonië aanwezige autoriteiten.

Verzoeker brengt echter geen argument aan dat aantoont dat hij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming door zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet. De blote bewering dat etnische Albanezen sowieso gediscrimineerd worden en de verwijzing naar een rapport van het *U.S. Department of State*, dat niet *in concreto* wordt toegelicht, zijn niet bij machte aan te tonen dat de autoriteiten in Macedonië geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoeker zegt te vrezen.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in geval van terugkeer naar Macedonië, aantoont.

2.2.2. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER